

affæren da, kunne aldeles ikke sammenlignes. Men selv afset derfra maa de Herrer huske, hvad der ogsaa fremgaar af det fremførte Citat, at mine Ytringer gjaldt Jurisdiktionschefens Konduite eller rettere formentlige Mangel paa Konduite, medens her er Tale om, hvorvidt Forsvarsministeren skal skride ind og vejlede Jurisdiktionschefen i Henseende til at optræde med Konduite eller Malkonduite. Deri ligger der en overordentlig stor Forskel. Men ellers er der ogsaa den Forskel, at i Aalborg var det to unge Løjtnanter, som gjorde sig utiltbens paa en Variété eller Sangerindeknejspe, hvad det nu var, medens der her er Tale om Officerers mulige Overgreb overfor de menige i Ledelsen af de Øvelser, der ere dem antroede, og det er muligt — deri giver jeg det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) Ret —, at der ved den lempelige Afgørelse sker en Tilsløring af Forhold, som burde drages frem og paa-tales. Jeg siger, at det er muligt. Men jeg fastholder fremdeles, hvad jeg sagde for 2—3 Aar siden, at hvor Jurisdiktionschefen kan afgøre en Sag i Mindelighed, bør han gøre det i Stedet for at sætte det store Apparat med Krigsret o. s. v. i Bevægelse.

Rode: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte sin store Tilfredshed med denne Diskussion. Denne Tilfredshed, maa jeg sige, er anerkendelsesværdig, thi hvad der er foregaaet under denne Diskussion, er ikke andet end dette, at hele det ærede Medlems Standpunkt fra 1908 forlades af alle dem, der støttede ham den Gang, og det forlades af ham selv. Det, der sker i denne Forhandling, er det, at det Standpunkt, som hævdedes fra radikal Side i 1908, fastholdes fra vor Side, og det tiltrædes nu af ham. Naar han finder dette tilfredsstillende, kan jeg ikke sige andet, end at dette er i højeste Grad anerkendelsesværdigt.

Jeg tillader mig til Dokumentation heraf kun at henvise til den Betænkning, som afgaves om det af det ærede Medlem som Forsvarsminister indbragte Forslag til Ændringer i den militære Retspleje. Forholdet var det, at det ærede Medlem havde indbragt et Forslag, som var saa utilfredsstillende, at hans eget Parti paa meget vigtige Punkter maatte ændre det. Fra vor Side blev der ved det daværende Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtalt følgende i Betænkningen: „Paa den anden Side har man fra

Udvalgets Flertal mødt en saadan Imødekommen til Fremme for Mindretallets Ønsker og Tanker, at man ikke kan undlade at udtale sin Paaskønnelse heraf“ — nemlig i Retning af at ændre det af det ærede Medlem fra Ringkøbing indbragte Forslag til det bedre, og der nævnes tre principale Standpunkter, hvorpaa denne Imødekommen er vist, og hvorved det ærede Medlems Forslag fra et slet forandrede til et godt. Der tilføjes saayderligere, at derimod har Mindretallet „paa store principielle Spørgsmaal stødt paa Modstand hos Flertallet og maa staa alene om at hævde Standpunkter, hvis Rigtighed neppe vil modsiges af mange“, og blandt disse principielle Spørgsmaal nævnes da de to: Højesteret som øverste Instans og Krigsret udelukkende om militære Sager. Det ærede Medlems Udvikling har været fortræffelig, og jeg tror, at vi i vor Politik fremdeles skulle bestræbe os for at pleje og udvikle ham i den Henseende.

Hvad det ærede Medlem i øvrigt sagde til mit Parti, skal jeg tillade mig at besvare, naar jeg senere faar Ordet efter min Tur.

J. C. Christensen: Jeg skal forsøge at gøre tre korte Bemærkninger i tre Minutter og bruge et Minut til hver. For det første vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj), at da hans Forsvar for dette Ministerium synes at bunde i den Betragning, at dette Ministerium ikke har nogen Magt, virker hans Støtte af Ministeriet ikke synderligt i dette Tilfælde. Men i øvrigt skal jeg henvise det ærede Medlem til at tage Sagen, som den forelaa i 1908, hvor han udtrykkelig drog til Felts imod mig, fordi jeg ikke vilde gaa til en almindelig Revision, og kaldte mig Lappeskræder osv. Hvad jeg nævnede i mit Foredrag før, holder fuldkommen Stik i enhver Henseende.

Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) skal jeg sige, at han i sin Replik paa ingen Maade kom ind paa Kærnepunktet, nemlig det, om en Minister har Ret til at befale, at Paatale ikke skal finde Sted. Han har ikke nogen saadan almindelig Ret. Det paastod det ærede Medlem ikke heller, men han opholdt sig ved det Spørgsmaal, om en underordnet Myndighed skal rette sig efter Ministeren eller ikke. Det skal den selvfølgelig, men det er Ministeren, der har Ansvaret, og hvis han tager fejl, gaar det ud over ham. Nej, skal Tiltale undlades, maa der kongelig Resolution til. Jeg